

Vit vraka týningarpolitikkin

— Føroyingar hava greitt sagt frá, at vit ikki taka undir við tí oyðandi kappdubbingini, segði Magni Arge, tá hann helt røðu við Marinustøðina á friðargonguni annan hvítusunnudag. Hann segði m.a.:

Tað fyrsta dóttir mín spurdi, tá hon hoyrði, at eg skuldi røða uppi við Marinustøðina var: »Verður tú so skotin?».

Ikki trúgvi eg, at nakar av teimum blíðskortaðu konstáblunum við olbúki fer at brúka vápn móti nøkrum okkara, men Marinustøðin er militært monument reist mitt inni í Havnini, hóast føroyingar ikki hava ynskt hana og hesum vaksa børn okkara upp við.

Sum er, geva ivt børn-um okkara eina sera ótrygga framtíð í vøggugávu, her hugsi eg minni um konstáblarnar í Havn og meiri um kjarnorkubumbur. Tað at verja seg móti ágangi frá fremmandum er sjálvsagt. At tað mangan hevur verið neyðugt, sigur søgan eisini nógv um.

Tey klóku høvdini í Kreml og Hvítu húsunum siga seg eisini dubba fyrri at verja seg móti ágangi frá hvørjum øðrum. Tað ræður um, sig teir, at verða betur vápnaður enn mótparturin. Vismannalogikkurin sigur, at er mótparturin ferur fyrri at sprongja jarðarknottin í pettir eina ferð, so mugu vitkunna sprongja hann minst tvær ferðir. Hesir genialu stríðsmenn skeldast nú um, at annar kann smíðra jarðarknottin 15 ferðir og hin 16 ferðir.

Ibúgvarnir í Kirkjubø og Velbastað høvdu sína egnu friðargongu. Her sita tey frammanfyrri Kongaminni

Jú fleiri lond...

Hóast tjóðin er litil og fáment, ber okkum væl til at visa, at vit ikki taka undir

við hesum ørskapi.

Við at lýsa Føroyar sum kjarnorkuvápnafritt øki og arbeiða fyrri at lýsa øll Norðurlond sum kjarn-

orkuvápnafrið, hava vit greitt sagt frá, at her býr eitt fólk, sum ikki tekur undir við tí oyðandi kappdubbingini, sum fer fram í dag.

Tess fleiri lond, ið taka hesa støðu, tess størri verður stuðulin til teirra, sum um allan heimin mót- arbeiða týningarpolitikkinum.

Við at reka burtur fremmanda hervaldið í Føroyum, tað verið seg njónsarastøðina á Sornfelli ella njónsaraskipini, sum javnan liggja á Havnar vág, hava vit sagt frá, at her býr eitt fólk, sum ikki vil lata seg brúka sum knappalshóvd á einum hernaðarkorti.

Hitt túsundára gamla Føroya Løgting hevur fleiri ferðir sagt frá, at hetta er støða føroyinga til hernaðarmál. Men hóast tað hevur NATO fast undir fótum í Føroyum framvegis, og danir sýta fyrri at lýsa Føroyar sum kjarnorkuvápnafritt øki. Vit mugu krevja, at Løgtingsins samtyktir verða framdar og, tá nyttar ikki at standa á einum geilarnhorni og rópa Uffe E. Jensen fyrri ein boðfret úr Danmark. Føroyingar mugu taka málið í egnar hendur og reka hervaldið av landinum, og so má rokka ella stækka við ríkisfelagsskapinum.

Lat meg enda við at siga um Marinustøðina her, at eg havi onki imóti, at tað framhaldandi verður spætt »revarar og soldátar« her, tí tað eru húsini vælegnað til. Men lat okkum seta eitt ovari aldursmark uppá 10 ár, tí í Havnini hava vit sanniliga brúk fyrri vøggustovum, barnagørdum og fritíðarheimum, fyrri tey yngri.

Friðarbræv til donsku stjórna

Rigsombudsmanden på Færøerne bedes hermed viderebringe følgende resolution til den danske regering:

»Til den danske regering.

Vi protesterer i mod, at den danske regering gentagne gange har siddet lagtingsbeslutninger overhørig og dermed negligeret den færøske folkevillje.

Lagtingsbeslutningerne, som daglig krænk- kes, går i korthed ud på følgende:

- Færøerne er en neutral nation,
- Færøerne skal ikke være medlem af nogen militærpagt,
- militære installationer og personale skal ikke forefindes på Færøerne,
- Færøsk land-, luft- og søterritorium sikres traktatmæssigt som atomvåbenfrit område.

Den danske regering har internationalt — bl.a. ved Danmarks tilslutning til FN's Charter og ved landets tilslutning til Den Europæiske Konference om Fred og Sikkerhed i Helsinki — forpligtet sig til at respektere en folkemajoritets udtrykte vilje.

Vi forlanger, at den danske regering lever op til denne sin forpligtelse og straks tager initiativ til at sætte lagtingsbeslutningerne i kraft.

Den færøske fredsmarch '85»

Friðarbræv til NATO

Til Færøernes Kommando.

I bedes hermed viderebringe følgende resolution til NATO-hovedkvarteret i Bruxelles:

»I den Nordatlantiske Traktat fra d. 4. april 1949 erklærer pagtens medlemmer bl.a., at »de er fast besluttede på at sikre deres folks frihed, fælles traditioner og kultur hvilende på demokratiet og den personlige friheds grundsætning og på lov og ret«.

Til de grundlæggende demokratiske rettigheder hører ethvert folks selvbestemmelsesret.

Denne demokratiske ret har NATO krænk- et for det færøske folks vedkommende og krænk- er den fortsat. På trods af gentagne lagtingsbeslutninger om at Færøerne skal være neutrale, uden for samtlige militærallian- cer, og at militære installationer og mili- tært personale ikke må forefindes på Færø- erne, er Færøerne i mod det færøske folks vilje stadigvæk medlem af NATO, og en uønsket militær tilstedeværelse er en reali- tet. Derudover følger NATO spot til skade ved yderligere udbygning af etablerede installationer.

Vi protesterer i mod NATO's brud i mod egne traktatmæssige forpligtelser ved pag- tens tilsidesættelse af det færøske demo- kras udtrykte vilje.

Og vi kræver, at NATO trækker alt militært udstyr og personale ud af landet og fremover respekterer Færøernes neutrale status og går konstruktivt ind i de inter- nationale forhandlinger, der skal til for at sikre Færøerne som et atomvåbenfrit område.

Den færøske fredsmarch '85»

Fáur mundi geva hesum báðum unglingunum, sum vødu sær imóti friðar- folkunum, ans.